

[Christmas Møller.]

til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at i det Folketingsudvalg, der bliver nedsat, og hvor vi gaar ind som Medlemmer, hvad der er vor Pligt, vil vi stille Forslag om, at Rigsdagens Valutaudvalg udgaar. Og det tror jeg bliver vedtaget. Det gaar jeg ud fra bliver vedtaget. Venstre stemmer naturligvis for det, Regeringspartierne stemmer for det, den højtærede Handelsminister anbefaler det, for han vil have Magten, det viser jo hans Forslag. Hvad skal vi saa i Tider, hvor vi har nok at bestille alle sammen, have det Udvalg for? Og naar dette Forslag er vedtaget, kommer det andet Spørgsmaal slet ikke til at foreligge. Derfor siger jeg: Nej, det Spørgsmaal, der skal besvares, det er det, som jeg stillede til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Dernæst vender jeg mig til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og vil gerne sige til ham, at jeg tror ikke, at vore Domstole, hvad enten det er den højeste eller en mindre Domstol, behøver nogen Anvisning herfra om, hvordan de skal dømme. Men med Hensyn til Afleveringspligten — hvor jeg nu ikke helt kan følge den højtærede Handelsminister i, at med Hensyn til Valutaen ligger det paa den Maade, at man kan faa de Priser for den, som Folk vil give; det synes jeg nu var en lidt kraftig Maade at sige det paa — er Stillingen den, at denne Afleveringspligt blev ikke indført ved Cirkulæret af 11. September. Der blev understreget den Hjemføringspligt, som havde bestaaet lige siden Cirkulæret af 27. August 1932; den Hjemføringspligt, som var indført i dansk Valutalovgivning for Landbrugets Skyld, som eksisterer den Dag i Dag, og som jeg mener fortsat skal eksistere for Landbrugets Skyld. For det er ikke den fattige Landmand — som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og hans lille Gruppe først og fremmest vil tage sig af —, der kan spekulere i Valutaen; det er ikke ham, der kan spekulere i Kapitalflugt, det er de rige, de, der altid klarer sig, som vil kunne gøre det.

Derfor er Sandheden om Hjemføringspligteirkulæret og Cirkulæret af 11. September i Aar, hvad enten man vil sige, det var juridisk rigtigt eller ej, den, at der ikke er den fjerneste Tvivl om — thi det staar i den Lov, der er vedtaget —, at Handelsministeren paa dette Omraade kan gøre, hvad han vil. Der staar i den Lov, som Venstre havde forelagt, nøjagtigt det samme, saa juridisk er der efter mit Skøn ikke fjerneste Tvivl; men det, det først kommer an

paa, er Livet selv, og dér var det ogsaa for de Interesser, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen siger han ganske særligt vil beskytte, afgjort rigtigt at fastholde Hjemføringspligten, saaledes som det skete.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet angaaende Afleveringspligten, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen rettede til mig, skal jeg sige, at alle Forhandlinger, saa vidt jeg erindrer, førtes i Sommeren 1932, da jeg ikke var i Rigsdagen, og derfor kan jeg heller ikke give Oplysning om, hvilke Forhandlinger der har været ført i Udvalgene paa dette Tidspunkt. Om der har været ført Forhandlinger om dette Spørgsmaal i Udvalget efter Valget i Efteraaret 1932, kan jeg ikke erindre saa bestemt, at jeg tør udtale noget i denne Henseende, men jeg har altid forstaaet dette, at man har afskaffet Afleveringspligten, saadan — og jeg synes heller ikke, det naturligt kan forstaaes anderledes —, at naar man har faaet sin Valuta her til Landet, var den hjemført, og hvis det skal betyde dette, at man har indsat den i en Bank, forstaaer jeg oprigtigt talt ikke, hvad Forskel der er paa Hjemføringspligt og Afleveringspligt. Den højtærede Handelsminister sagde i sit Tilsvaer, at man kunde sælge sin Valuta, naar man vilde, saaledes at man kunde faa den Pris, som var fastsat. Ja, men naar der nu kun er bestemte Steder, hvor man kan aflevere Valutaen, og man kun kan faa den Pris, som er fastsat af Lovgivningsmagten, saa siger jeg, at saa er der ikke meget ved den Frihandel, som kan finde Sted. Derfor fastholder jeg, at gennem disse Foranstaltninger tvinger man dem til i den nuværende Situation at aflevere deres Valuta til en Kurs, der ligger under den, de kunde opnaa, hvis de fik Lov til at sælge Valutaen i fri Handel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det er Synd at bedrøve det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, thi han har jo haft megen Modgang i den sidste Tid, men jeg nødsages alligevel til at bedrøve ham. Han er en alt for stor Optimist, naar han tror, at Rigsdagen vil stemme Bestemmelsen om Rigsdagens Valutaudvalg